

การจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง

**QUALITY ASSURANCE MANAGEMENT OF MAHAMAKUT
BUDDHIST UNIVERSITY: SRILANCHANG CAMPUS.**

สุพรรณณี บุญหนัก

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

Supanee Boonnak

Mahamakut Buddhist University, Srilanchang Campus.
Corresponding Author E-mail: supanee.boo@mbu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายศึกษาสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง จำแนกตามสถานะ และวุฒิการศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ประกอบด้วย อาจารย์ และบุคลากรฝ่ายสนับสนุน จำนวน 55 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบมาตราวัด 5 ระดับ สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t – test) และทดสอบความแปรปรวนชนิดทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทรัพยากร ด้านความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านวัฒนธรรมองค์การอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ บุคลากรมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ของวิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสถานะ และวุฒิการศึกษาไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การประกันคุณภาพการศึกษา; วิทยาเขตศรีล้านช้าง;

Abstract

The objectives of the research article were to study opinions of the personnel on the Quality Assurance Management of Mahamakut Buddhist University: Srilanchang Campus,

Loei province, and to compare the opinions of the personnel on the Quality Assurance Management of Mahamakut Buddhist University: Srilanchang Campus, Loei province, classified by their status and educational level. The population of the research was a total of fifty-five lecturers and officials of Mahamakut Buddhist University: Srilanchang Campus. The tool used for data collection was a five-point rating scale questionnaire. The statistics consisted of percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way ANOVA.

The results of the research revealed that the personal's opinions on the Quality Assurance Management of Mahamakut Buddhist University: Srilanchang Campus, Loei province was found to be at high level. Separately considered in the descending order, the campus' educational resources, the personnel's understanding of quality assurance and the personnel's participation in quality assurance were found to be at a high level, and the communication and the organizational culture were found to be at a moderate level, respectively. The comparison of the personnel's opinions on the Quality Assurance Management of Mahamakut Buddhist University: Srilanchang Campus, Loei province, classified by their status and educational level, was found indifferent.

Keywords: Quality Assurance; Srilanchang Campus;

บทนำ

การพัฒนากระบวนการศึกษาจะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยการบริหารจัดการที่ดีเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จหรือผลผลิต ที่ตรงตามข้อกำหนด ความต้องการหรือความพึงพอใจประทับใจ ความมั่นใจของผู้รับบริการทางการศึกษา แต่เพราะการจัดการศึกษาของแต่ละสถานศึกษา มีจุดเด่น จุดด้อย และความสำเร็จแตกต่างกันและสถานศึกษายังมี วิสัยทัศน์ ปรัชญา ความเชื่อ เป้าหมาย วิธีดำเนินการ และศักยภาพที่แตกต่างกัน การที่บุคลากรในสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดรับรู้และยอมรับวิสัยทัศน์ ปรัชญา ภาระหน้าที่ เป้าหมาย รวมทั้งการดำเนินงานของสถานศึกษาร่วมกัน จึงเป็นหลักประกันความสำเร็จของแต่ละสถานศึกษาที่จะพัฒนาสถานศึกษาสู่มาตรฐานคุณภาพการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความร่วมมือ การทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจและกำลังความคิดของผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจังและต่อเนื่องโดยสม่ำเสมอ แต่การนำแนวคิดและหลักการประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติให้เกิดผลนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย (สิริรัตน์ วิภาสศิลป์, 2542: 30) การสร้างความพึงพอใจและความร่วมมือของบุคลากร จึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำและให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะความรู้สึกของคนจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงพฤติกรรมของเขาซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จของงานและหน่วยงานด้วย (พิสมัย มีเชื้อแรง, 2543: 25 อ้างถึงใน สาวิตรี ไชยสมบัติ, 2551: บทนำ)

การทำงานประกันคุณภาพการศึกษาให้ประสบความสำเร็จนั้น บุคลากรต้องมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งเป็นกระบวนการที่บุคลากรทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัยร่วมกัน วางแผน ร่วมกันลงมือทำตามแผน ร่วมกันตรวจสอบ และร่วมกันปรับปรุงแก้ไข จะเห็นได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องเดียวกันกับกระบวนการบริหารงานอย่างมีคุณภาพ หรือวงจร PDCA นั่นเอง

การประกันคุณภาพการศึกษาจึงไม่ใช่เรื่องใหม่และไม่ได้แปลกแยกหรือต่างจากภารกิจปกติของมหาวิทยาลัย แต่จะเป็นระบบที่ผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหารและการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันนั่นเองซึ่งการดำเนินงานจะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้นจะต้องมีเงื่อนไขสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนในมหาวิทยาลัย การทำงานเป็นทีม การดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การติดตามและกำกับดูแล การมีส่วนร่วมและการปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้อง ดังนั้นการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องที่ทุกคนทุกฝ่ายต้องตระหนักอยู่ตลอดเวลาต้องทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง มิใช่เป็นเรื่องของคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมิใช่เป็นการดำเนินงานแบบต่างคนต่างทำแต่ต้องร่วมกันกำหนดเป้าหมาย วางแผน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในฐานะเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางพระพุทธศาสนา ได้จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้น ในสถานการณ์ปัจจุบันที่แปรเปลี่ยนไป แนวทางในการศึกษาที่อาศัยเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น การเผยแผ่พระพุทธศาสนาก็ต้องปรับเปลี่ยนตามไปด้วย นั่นคือนอกจากพระภิกษุสามเณรจะมีโอกาสในการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยยังเปิดรับบุคคลทั่วไปที่มีใจพระภิกษุสามเณรได้เข้ามาศึกษาด้วย ซึ่งนั่นแสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยต้องมีคุณภาพมากพอที่จะประกาศคุณภาพของตนเองให้บุคคลภายนอกได้ทราบทั่วไป และเช่นเดียวกันก็ต้องได้รับการประเมินคุณภาพจากบุคคลภายนอกด้วย (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2549: อ้างถึงใน ไพสันต์ ศรีแปลง, 2550: 2-3) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่า การจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ซึ่งผลการวิจัยที่น่าจะเป็นประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อความอยู่รอดของมหาวิทยาลัย บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายจัดการศึกษาต้องสร้างจิตสำนึกร่วมกัน ให้ความสนใจ กำกับดูแล ส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันการประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดผลสำเร็จ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง จำแนกตาม สถานะ และวุฒิการศึกษา

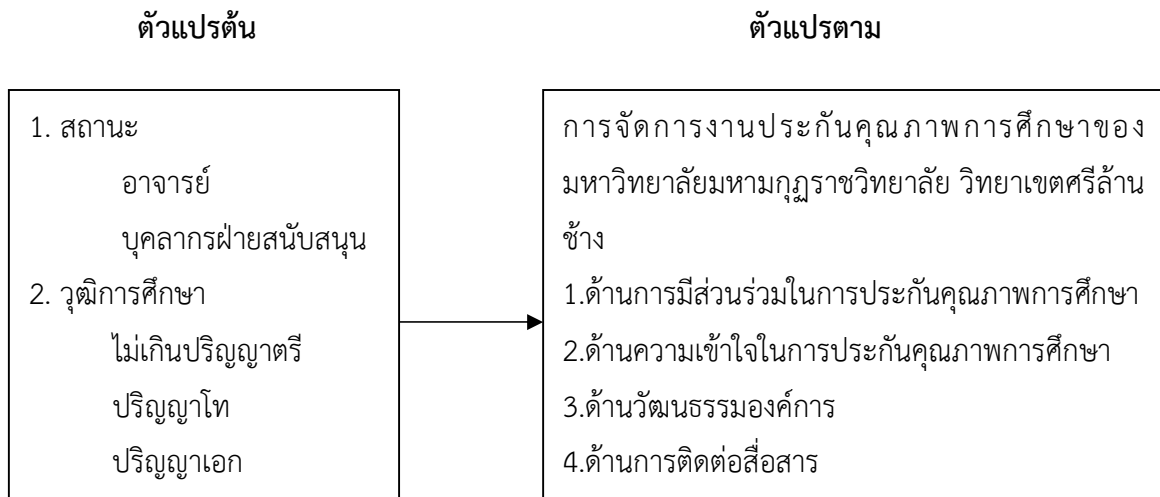
วิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง” นี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ประชากรศึกษาคือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต ศรีล้านช้าง ประกอบด้วย อาจารย์ และบุคลากรฝ่ายสนับสนุน จำนวน 55 รูป/คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 49 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.74

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

1. สภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ตารางที่ 1 แสดงสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ภาพรวม 5 ด้าน

การจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา	3.67	0.78	มาก
2. ด้านความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา	3.71	0.86	มาก
3. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	3.28	0.99	ปานกลาง
4. ด้านการติดต่อสื่อสาร	3.36	0.92	ปานกลาง

การจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
5. ด้านทรัพยากร	4.05	0.78	มาก
รวม	3.61	0.78	มาก

จากตารางพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ของวิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือด้าน ทรัพยากร ด้านต่ำสุด คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร

2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยรวมทุกด้านจำแนกตามสถานะ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยภาพรวม จำแนกตามสถานะ

การจัดการงานประกันคุณภาพ การศึกษา	ระดับความคิดเห็น				t	Sig
	อาจารย์		บุคลากรฝ่ายสนับสนุน			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1.ด้านการมีส่วนร่วมในการประกัน คุณภาพการศึกษา	4.10	0.70	3.42	0.73	2.51	0.02*
2.ด้านความเข้าใจในการประกันคุณภาพ การศึกษา	4.16	0.71	3.45	0.85	2.32	0.03*
3.ด้านวัฒนธรรมองค์กร	3.36	0.79	3.23	0.86	0.35	0.73
4.ด้านการติดต่อสื่อสาร	3.58	0.83	3.23	0.79	1.00	0.32
5.ด้านทรัพยากร	3.41	0.60	3.83	0.81	2.07	0.05*
รวม	3.92	0.75	3.43	0.76	1.71	0.98

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสถานะ ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ความ

คิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ด้านการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาด้านความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านทรัพยากร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยรวมทุกด้านจำแนกตามวุฒิการศึกษา

ตารางที่ 4 แสดงความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง รวมทุกด้านจำแนกตามวุฒิการศึกษา

การจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.534	2	1.27	0.67	0.45
	ภายในกลุ่ม	87.192	46	1.89		
	รวม	89.725	48			
2. ด้านความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.380	2	0.19	0.10	0.57
	ภายในกลุ่ม	83.418	46	1.81		
	รวม	83.798	48			
3. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	2.342	2	1.17	0.45	0.36
	ภายในกลุ่ม	118.814	46	2.58		
	รวม	121.156	48			
4. ด้านการติดต่อสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	2.179	2	1.08	0.71	0.76
	ภายในกลุ่ม	69.760	46	1.52		
	รวม	71.938	48			
5. ด้านทรัพยากร	ระหว่างกลุ่ม	1.519	2	0.76	0.24	0.59
	ภายในกลุ่ม	144.002	46	3.13		
	รวม	145.520	48			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.401	2	0.70	0.52	0.86
	ภายในกลุ่ม	61.910	46	1.34		
	รวม	63.311	48			

จากตารางพบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสถานะ ไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ด้านการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาด้านความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านทรัพยากร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่มีผู้บริหารเป็นคณะสงฆ์ คณาจารย์เจ้าหน้าที่ก็เป็นพระสงฆ์หรือเคยเป็นพระมาก่อน ทำให้มีวัฒนธรรมของพุทธศาสนาเป็นวัฒนธรรมขององค์กร โดยเฉพาะพระสงฆ์ที่มาจากสายธรรมยุติ จะไม่ค่อยนิยมการสัมพันธ์กับคนอื่น และไม่ค่อยพูด ทำให้การติดต่อสื่อสารจะมีน้อย ซึ่งเป็นปัญหาในการทำงานบริหารองค์การเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับมานิตย์ เมธานุกภาพ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมองค์กรในการปฏิบัติงานทุกแบบทุกด้าน มีสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมและแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และมานิตา คำจิ้น (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารภายในขององค์การที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานรายเดือน : กรณีศึกษา บริษัทชาวไทยอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) พบว่า พนักงานมีความพึงพอใจในรูปแบบการติดต่อสื่อสารในองค์การในระดับปานกลาง และพนักงานมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง สรุปหาความสัมพันธ์ได้ว่ารูปแบบการติดต่อสื่อสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสถานะ

ผลการวิจัย พบว่า อาจารย์และบุคลากรฝ่ายสนับสนุนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่ด้านการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านทรัพยากร มีความคิดเห็นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยด้านการมีส่วนร่วมในการประกัน

คุณภาพการศึกษา ด้านความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา อาจารย์จะมีความคิดเห็นมากกว่า แต่ด้านด้านทรัพยากร บุคลากรฝ่ายสนับสนุนมีความคิดเห็นมากกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคลากรฝ่ายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยฝ่ายอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ประกันฯ หรือรับผิดชอบเรื่องงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยตรงมองว่างานประกันนั้น ควรมอบหมายงานให้เจ้าหน้าที่ประกันเป็นคนรับผิดชอบ ไม่ควรให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่น ๆ เข้าไปรับภาระเพิ่ม โดยส่วนมากมักจะทำการเก็บรวบรวมและมอบเอกสารให้ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษาไปดำเนินการเอง ไม่ค่อยอยากมีส่วนร่วมในการรับรู้เรื่องอื่น ๆ ทั้งการวางแผน หรือการรับมอบหมายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับงานวิจัย สอดคล้องกับสาวิตรี ไชยสมบัติ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านและจัดลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาสูงสุด คือ ด้านการดำเนินงาน รองลงมาคือ ด้านการปรับปรุงแก้ไข ด้านการตรวจสอบผลและที่มีส่วนร่วมต่ำที่สุดคือ ด้านการวางแผน

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ของวิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยรวมและรายด้านจำแนกตามวุฒิการศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องที่ทุกคนทุกฝ่ายต้องตระหนักอยู่ตลอดเวลาต้องทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง มิใช่เป็นเรื่องของคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมิใช่เป็นการดำเนินงานแบบต่างคนต่างทำ แต่ต้องร่วมกันกำหนดเป้าหมาย วางแผน โดยมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักดีถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องนโยบาย และแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ(academic freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบต่อที่ตรวจสอบได้ (accountability) ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอ นโยบายแผนพัฒนาและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ควรจะกำหนดแผนงานในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาให้ชัดเจน และมีการประชุมติดตามความก้าวหน้าต่อคณะกรรมการเพื่อจะร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
2. ด้านความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา ควรจะสร้างความตระหนักในการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาและประชุมชี้แจงเกี่ยวกับความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาให้บุคลากรได้ทราบโดยทั่วถึงและมอบหมายให้ทุกคนทุกหน่วยงานรับผิดชอบร่วมกัน
3. ด้านวัฒนธรรมองค์กร ควรจะหลีกเลี่ยงระบบเส้นสายพวกพ้องโดยการมาร่วมงานกันเป็นทีม
4. ด้านการติดต่อสื่อสาร ควรจะเน้นเรื่อง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับบุคลากรต่าง ๆ ภายในองค์กรเดียวกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน
5. ด้านทรัพยากร ควรจะเน้นเรื่อง งบประมาณในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามแผนงานของมหาวิทยาลัย เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เอกสารต่าง ๆ เพื่อจะได้เตรียมความพร้อมสู่การประเมินคุณภาพการศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นการได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้นโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ หรือโฟกัสกรุป
2. ควรศึกษารูปแบบการวิจัยและพัฒนางานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

องค์ความรู้ที่ได้

การจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทรัพยากร ด้านความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านวัฒนธรรมองค์กรอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ บุคลากรมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ของวิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยรวมทุกด้าน จำแนกตามสถานะ และวุฒิการศึกษาไม่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- ไพสันธ์ ศรีแปง. (2550). การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ตามความคิดเห็นของบุคลากร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มานิดา คำจิ้น. (2547). การสื่อสารภายในองค์กรที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานรายเดือน: กรณีศึกษา บริษัทชาวไทยอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน). รายงานโครงการเฉพาะบุคคลมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มานิตย์ เมธานภาพ. (2550). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดอก เขต 2. ปรินญาณิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- สาวิตรี ไชยสมบัติ. (2551). ปัจจัยองค์การที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะวิชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิริรัตน์ วิภาสศิลป์. (2542). การประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. วารสารการวัดผลการศึกษามศว. ประสานมิตร. 20 (60), 29-37.